

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศไทย

ที่มา: www.worldbank.org

ประเทศไทยเป็นรัฐที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเนื้อที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นของโลก มีภูมิอากาศเป็นแบบเขตร้อน (Tropical Climate) โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 27 องศาเซลเซียส ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่และฤดูกาล

ประเทศไทยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาควบคุมไปกัระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ประมุขแห่งรับได้แก่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร โดยอำนาจนิติบัญญัติมีรัฐสภาซึ่งมีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นองค์กรบริหารอำนาจ อำนาจบริหารมีนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาจากการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ตามคำกราบบังคมทูลขอของประธานรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำกราบบังคมทูลขอของนายกรัฐมนตรีเป็นองค์กรบริหารอำนาจ และอำนาจตุลาการมีศาลซึ่งประกอบด้วยศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ และศาลปกครองเป็นองค์กรบริหารอำนาจ

ประเทศไทยแบ่งเขตการบริหารออกเป็น การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด 75 จังหวัด และการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบล โดย “สุขาภิบาล” นั้น ถูกยกฐานะไปเป็นเทศบาลทั้งหมดในปี พ.ศ. 2542 ส่วนกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ และเมืองพัทยา เป็นเขตการปกครองแบบพิเศษ

4.2 โครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจ

4.2.1 โครงสร้างทางสังคม

โครงสร้างทางประชากร

หัวข้อ	รายละเอียด
จำนวนประชากร	ปี 2007 มีประชากรรวม 65.74 ล้านคน
เชื้อชาติ	เชื้อสายไทยกว่า 80% ชาวจีน 10% ชาวมาเลย์ 3% นอกจากนั้น ยังมีชาวเขาเผ่าต่างๆ
ศาสนา	ศาสนาพุทธ 94% ศาสนาอิสลาม 4% ศาสนาคริสต์ 1% อื่นๆ 1%
ภาษา	ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการ
อายุยืนเฉลี่ยประมาณ	77.42 ปี
การศึกษา	ภาคบังคับ 9 ปี (ประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี)
อัตราการรู้หนังสือ	ชาย ร้อยละ 95.9, หญิง ร้อยละ 92.6%

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, www.bot.or.th

วิถีชีวิตของคนไทย

โครงสร้างที่สำคัญของสังคมไทยแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ โครงสร้างสังคมชนบทและ โครงสร้างสังคมเมือง แต่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งเป็นสังคมแบบ ประเพณีนำ และเป็นสังคมเกษตรกรรม ดังนั้น ถ้าหากจะรู้จักสังคมและวัฒนธรรมไทยจะต้อง พิจารณาจากโครงสร้างสังคมชนบทเป็นหลัก และจะต้องพิจารณาถึงอิทธิพลของสังคมและ วัฒนธรรมเมืองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมชนบทประกอบไปด้วย

1. โครงสร้างสังคมชนบท จัดได้ว่าเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่สุดของสังคมไทย เพราะ เท่ากับเป็นโครงสร้างของสังคมไทยทั้งหมด ลักษณะจำเพาะที่สำคัญของสังคมชนบท ได้แก่

การรวมกลุ่มแบบอรูปนัย (informal) ของกลุ่มปฐมภูมิ (primary group) มีการติดต่อกันแบบตัวถึงตัว สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม ซึ่งคล้ายคลึงกันทำให้สถานภาพและบทบาทของคนในสังคมชนบทไม่แตกต่างกันมากนัก ในสังคมชนบทมีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น สมาชิกของสังคมทำหน้าที่สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างราบรื่นโดยมีระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติ มีการนับถืออาวุโส มีความเห็นอกเห็นใจกัน และมีค่านิยมในเรื่องคุณความดีทางศาสนาเป็นตัวควบคุมความประพฤติทางสังคมของคนชนบท สถานภาพจะมีลักษณะจำเพาะของตัวบุคคลเอง เช่น อายุ ความสามารถ และคุณความดี ผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำในสังคมชนบทมักได้แก่ พระ ผู้ใหญ่บ้าน กำนันและผู้อาวุโสที่ชาวบ้านเคารพนับถือ

2. โครงสร้างสังคมเมือง ข้อแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง ได้แก่ จำนวนกลุ่มและองค์การที่มีมากในสังคมเมืองหลวง หลักเกณฑ์การพิจารณาสถานภาพทางสังคมของบุคคลในเมืองหลวงขึ้นกับฐานะทางเศรษฐกิจ อำนาจและความเกี่ยวข้องทางการเมือง และระดับการศึกษาซึ่งผิดจากเกณฑ์ของสังคมชนบท นอกจากนั้นแล้ว โครงสร้างชนชั้นทางสังคมในเมืองหลวงดูจะชัดเจน คือ ประกอบด้วยกลุ่มคนที่เป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลเก่าและขุนนาง ผู้บริหารในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ นักธุรกิจ ข้าราชการ ช่างฝีมือ และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้อพยพจากสังคมชนบทมาอาศัยอยู่ ตามชุมชนแออัดทั้งหลายของสังคมเมืองหลวง

ทั้งนี้ อุปนิสัยใจคอของประชากรในแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ซึ่งจะแสดงออกทางด้านสำเนียงของภาษาไทยที่ใช้และบุคลิกท่าทาง เช่น ภาคใต้มีสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการเสี่ยงภัยทางทะเล การใช้ชีวิตที่ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาลและธรรมชาติ ภาษาพูดจึงสั้นกระชับ การตัดสินใจเด็ดเดี่ยวรวดเร็ว มีความมุ่งมั่นในการดำเนินชีวิตที่ดี ภาคเหนือภูมิอากาศเย็นสดชื่น ภูมิประเทศสวยงามด้วยป่าเขา และดอกไม้ไม้นานาชนิด ทำให้คนเหนือมีลักษณะเยือกเย็น จิตใจโอบอ้อมอารี งานศิลปะหัตถกรรมหลายชนิดจึงเกิดขึ้นในภูมิภาคนี้

4.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาพรวมเศรษฐกิจประเทศไทย

สภาพัฒน์ฯ ประเมินว่า เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสามปี 2008 ขยายตัวร้อยละ 4 ชะลอ
ลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 6 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 5.3 ในไตรมาสสอง จากอุปสงค์
ภายในประเทศและการส่งออกชะลอตัวลง รวมสามไตรมาสเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 5.1 ซึ่งนับว่า
ภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ดีและจะช่วยรองรับแรงกระแทกจากภาวะเศรษฐกิจโลกซบเซาในระยะ
ต่อไป โดยในภาพรวมเศรษฐกิจยังมีเสถียรภาพโดยที่แรงกดดันเงินเฟ้อลดลงตามภาวะราคาน้ำมัน
และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลง แต่ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล

ในปี 2009 คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจาก
ปัญหาเศรษฐกิจการเงินโลกชะลอตัวอย่างชัดเจนมากขึ้น และทำให้การส่งออกชะลอตัวมาก
ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศยังขยายตัวต่ำ จึงคาดว่าโดยรวมเศรษฐกิจไทยจะ
ขยายตัวร้อยละ 3 – 4 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.5-3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลร้อยละ
1.2 ของ GDP

การบริหารเศรษฐกิจในปี 2009 เน้นการกระตุ้นและสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ
ภายในประเทศนำ โดยใช้งบประมาณรายจ่ายรัฐบาลและการดำเนินโครงการภาครัฐ และดำเนิน
มาตรการเพื่อดูแลผลกระทบต่อภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ การดูแลแรงงานผู้ถูกเลิกจ้าง ให้มี
สวัสดิการรองรับที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและจัดหางานใหม่ การดูแล
สาขาการผลิตและบริการที่อาจได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น การท่องเที่ยว การส่งออก
อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น และวางกลไกช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งเผชิญราคาผลผลิตลดลงให้
สามารถวางแผนการผลิตและได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม รวมทั้งการดูแลด้านสภาพคล่องให้
เพียงพอ

ภาวะการค้าระหว่างประเทศ¹

ภาวะการค้าระหว่างประเทศไทยในช่วงเดือนมกราคม – ตุลาคม 2008

- การส่งออก มีมูลค่า 151,192 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.7 คิดเป็นร้อยละ 88.4 ของเป้าหมายการส่งออกร้อยละ 12.5 และเมื่อคิดในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 4,941,243 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.9
- สินค้าส่งออก ส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 40.8 ขณะที่สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญรวมเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.5
- สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ การส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของความต้องการและการเพิ่มขึ้นของราคา โดยเฉพาะ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และสินค้าอาหาร (ประเภทอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ผัก ผลไม้ สด แช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป และ ไก่แช่แข็งและแปรรูป) และน้ำตาลทราย
- สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า ได้แก่ ข้าว ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นในอัตราสูงต่อเนื่องร้อยละ 30.6 และ 113.3 ตามลำดับ ยางพารา ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 และ 36.2 ตามลำดับ และ สินค้าอาหารปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 และ 28.9 ตามลำดับ ที่สำคัญได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป(ไม่รวมกุ้ง) ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 และ 25.2 ตามลำดับ กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 และ 10.1 ตามลำดับ ผัก ผลไม้สด แช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 และ 19.5 ตามลำดับ ไก่แช่แข็งและแปรรูป ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.8 และ 69.7 ตามลำดับ และ น้ำตาลทราย ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 และ 10.8 ตามลำดับ
- สินค้าที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นแต่ปริมาณส่งออกลดลง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.8 ปริมาณลดลงร้อยละ 24.6 ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.3 เนื่องจากปัญหาผลผลิตในประเทศลดลง

¹ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์, กรมส่งเสริมการส่งออก

- **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ ยานยนต์ อัญมณี วัสดุก่อสร้าง (เหล็กและเหล็กกล้า อลูมิเนียม ปูนซีเมนต์) น้ำมันสำเร็จรูป(ดีเซล เบนซิน น้ำมันก๊าด) ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์และกระดาษ เครื่องสำอาง น้ำมันดิบ อาหารสัตว์เลี้ยง และ ของเล่น
- **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 10 – 20** ได้แก่ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก เคมีภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์ ผลิตภัณฑ์เภสัช/เครื่องมือแพทย์ เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม และ นาฬิกาและส่วนประกอบ
- **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 10** ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ (เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร หม้อแปลงไฟฟ้า) เครื่องใช้ไฟฟ้า (เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น ตู้แช่ เครื่องซักผ้า) สิ่งทอ เครื่องเดินทางและเครื่องหนัง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และ เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน
- **สินค้าที่ส่งออกลดลง** ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ ลดลงร้อยละ 0.6 เป็นการลดลงของการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ลดลงร้อยละ 6.2 เนื่องจากปัญหาวัตถุดิบขาดแคลนและมีราคาที่สูงขึ้น การแข่งขันกับคู่แข่งคือจีนและเวียดนาม ตลาดที่ลดลง ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และ สหราชอาณาจักร และ ทองแดงและของทำด้วยทองแดงลดลงร้อยละ 21.3
- **ตลาดส่งออก** ขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2007 ทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่ โดยเฉพาะตลาดใหม่ที่ขยายตัวในอัตราสูงถึงร้อยละ 28.4 ขณะที่ตลาดหลักขยายตัวร้อยละ 15.9 ทำให้สัดส่วนการส่งออกไปตลาดใหม่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 48.6 และสัดส่วนการส่งออกไปตลาดหลักลดลงเป็นร้อยละ 51.4
- **ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นในทุกตลาด คือ อาเซียน(5) ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป(15) และสหรัฐฯ ที่ส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8 , 15.6 , 9.5 และ 7.7 ตามลำดับ
- **ตลาดใหม่** ส่วนใหญ่ส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง ที่สำคัญได้แก่ แอฟริกา (ร้อยละ 60.4) อินโดจีนและพม่า(ร้อยละ 49.2) ออสเตรเลีย(ร้อยละ 36.4) ยุโรปตะวันออก(ร้อยละ 33.7) ตะวันออกกลาง(ร้อยละ 31.6) อินเดีย(ร้อยละ 28.2) เกาหลีใต้(ร้อยละ 27.0) ลาตินอเมริกา(ร้อยละ 26.9) ฮองกง(ร้อยละ 21.7) จีน(ร้อยละ 20.3) และ แคนาดา(ร้อยละ 6.4)

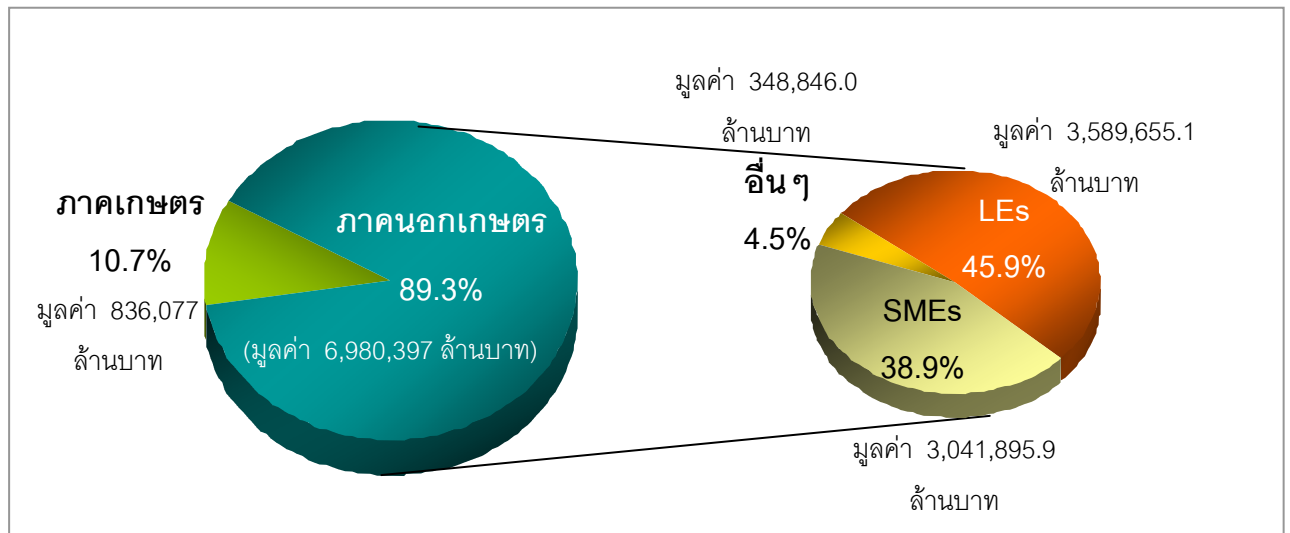

ยกเว้นได้วันที่ส่งออกลดลงร้อยละ 16.6 สินค้าที่ส่งออกลดลงได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และ เม็ดพลาสติก

4.3 สถานการณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย

ภาพที่ 4.1 แสดงถึงโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปี 2006 โดยตัวเลขรวม GDP ทั้งประเทศอยู่ที่ 7,816,474.0 ล้านบาท เป็นมูลค่า GDP ในภาคเกษตรจำนวน 836,077.0 ล้านบาท และภาคนอกเกษตรซึ่งได้แก่ เหมืองแร่ การผลิต การก่อสร้าง การค้าและซ่อมบำรุง การบริการ การไฟฟ้า แก๊สและน้ำประปา จำนวน 6,980,397.0 ล้านบาท หรือเป็นสัดส่วน GDP ภาคเกษตรที่ 10.7% และภาคนอกเกษตรที่ 89.3% โดย GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2006 มีมูลค่าอยู่ที่ 3,041,895.9 ล้านบาท เป็นสัดส่วน 38.9% ของ GDP รวมทั้งประเทศ

ภาพที่ 4.1 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปี 2006

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, บัญชีประชาชาติ, มิถุนายน 2550
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

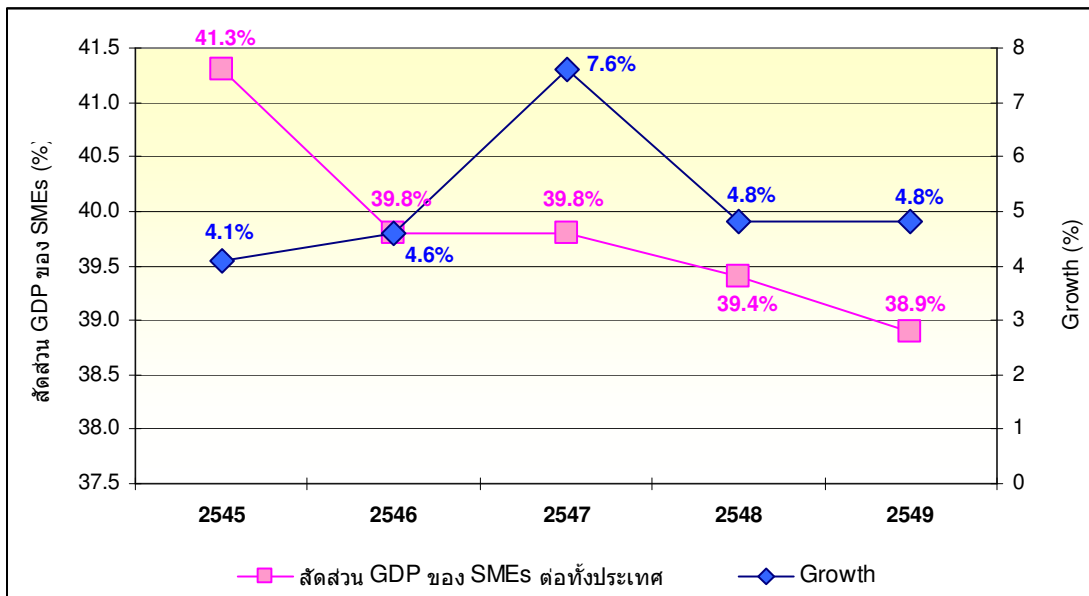
เมื่อพิจารณาสัดส่วน GDP ของ SMEs ต่อสัดส่วน GDP ของทั้งประเทศตั้งแต่ปี 2002 – 2006 ตามภาพที่ 4.2 จะพบว่า สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือ GDP ซึ่งเกิดจาก SMEs มีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ อยู่ที่ระดับประมาณ 39% ของ GDP รวมทั้งประเทศ โดย

อัตราการเติบโตตั้งแต่ปี 2002 – 2006 อยู่ที่ระดับ 4.1 – 4.8% ต่อปี ยกเว้นปี 2004 ซึ่งมีอัตราการเติบโตสูงถึง 7.6%

ถึงแม้ว่าสัดส่วน GDP ซึ่งเกิดจาก SMEs ในปัจจุบัน ยังมีมูลค่าไม่ถึงครึ่งหนึ่งของ GDP โดยรวมทั้งประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ก็ยังคงเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในด้านการจ้างงานและการกระจายความเจริญในภูมิภาค โดยมีสัดส่วนการจ้างงานถึง 76.7% ของการจ้างงานรวม

ภาพที่ 4.2 แนวโน้มสัดส่วนและอัตราการขยายตัว GDP ของ SMEs ปี 2002-2006

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, บัญชีประชาชาติ, มิถุนายน 2550
ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับบทบาทของ SMEs ในการค้าระหว่างประเทศ ในปี 2006 พบว่า มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการส่งออกทั้งสิ้น 22,410 ราย ในขณะที่มีจำนวนวิสาหกิจขนาดใหญ่อยู่ที่ 1,805 ราย

จากตารางที่ 4.1 การส่งออกรวมของประเทศมีมูลค่ารวมอยู่ที่ 4,946,452.0 ล้านบาท เป็นอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2005 ที่ 11.5% โดยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการส่งออกรวมทั้งสิ้น 1,438,280.10 ล้านบาท เป็นอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2005 อยู่ที่ 9.3% ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่น้อยกว่าอัตราการขยายตัวของการส่งออกทั้งประเทศ สำหรับการนำเข้าในปี 2006 พบว่ามูลค่าการนำเข้าของ SMEs มีอัตราการเติบโตสูงกว่าการ

นำเข้ารวมของทั้งประเทศ โดยมูลค่าการนำเข้า SMEs อยู่ที่ 1,593,624.7 ล้านบาท อัตราการเติบโตที่ 3.0% ในขณะที่การนำเข้ารวมทั้งประเทศอยู่ที่ 4,871,635.3 ล้านบาท อัตราการเติบโตที่ 2.1%

เมื่อพิจารณาสัดส่วนการส่งออกของ SMEs ต่อการส่งออกโดยรวม จะพบว่า ตั้งแต่ปี 2004 – 2006 SMEs มีการส่งออกเป็นสัดส่วนที่ประมาณ 29 – 30% ของการส่งออกทั้งหมดของประเทศ ในขณะที่การนำเข้าของ SMEs จะอยู่ที่ประมาณ 32% ของมูลค่าการนำเข้าของไทยทั้งหมด

ตารางที่ 4.1 : มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ปี 2004-2006

	Year to Year			Growth (49/48)
	2547	2548	2549	
SMEs Export	1,171,072.50	1,315,688.40	1,438,280.10	9.3%
Total Export	3,874,823.80	4,436,676.40	4,946,452.00	11.5%
สัดส่วน SMEs Export/Total Export	30.2%	29.7%	29.1%	
SMEs Import	1,251,449.60	1,547,053.20	1,593,624.70	3.0%
Total Import	3,801,171.00	4,769,381.60	4,871,635.30	2.1%
สัดส่วน SMEs Import/Total Import	32.9%	32.4%	32.7%	
SMEs Trade	2,422,522.10	2,862,741.60	3,031,704.80	5.9%
Total Trade	7,675,994.80	9,206,058.00	9,818,087.30	6.6%
สัดส่วน SMEs Trade/Total Trade	31.6%	31.1%	30.9%	

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม